

Sütő Csaba András

Invocatio

Én az ki azelőtt kihúnyt elmével
játszottam szerelemnek éhes kedvével,
küszködtem mindnek édes kegyetlenségével;
mostan leginkább Kadmos hadra fogható szerelmével...

Szentet s csibészt éneklek, örök hatalmát,
ki meg merete várni Cassandra jóslását,
ama diogenidának hordóból sírását,
az kinek tagadjuk kétélű szablyáját.

(hirtelen lesujt, a porba hull, feltámad, s két kézzel keresi elveszett fejét...)

Múzsza! te, kinek rothadó zöld laurusból
fonott bilincset homlokára testáltad;
hanem fényes, mesebeli csillagokbul
egyre mind új tövis szökött a bőr alá...

(kurvából nem lesz madonna)

Te, ki szűz anya voltál, s szülted fiadat,
s világra hoztad – jó előbb – uradat,
megvetvén világot – hívtad irgalmadat,
hívtad, bízva mindben...tenmagad.

Istennő, Zeusz lánya, beszélj minekünk is ezekből.

A posztulányok fellépése az árnyjátÉK(Á)ban

Áll egy fenyő magában, szálkás, rekedt bérclakó.
Remegve szendereg, és restell kiflit, kakaót,

elfedett vermetet, reggeliket
gőzölgő(gös) kávé

felidézi – elidőzik

(szemmel olvas galériák tágas, fényes termeiben)

néhanap még ködös képek maszatolnak;
a gyermekrét mohólmós lépteinek Salvét kiált ott...

[Ave neked! Ave Caesar!]

...hol széltől bogba csavarognak az est szelíd koldusai: a szomorúfüzek.

(Ki fél, s a rettegnapot csokorba gyűjti a virág finom, szolid rothadása
kőből rakott írott kövek alatt...)

Álmában, messze, délen egy pálma, akárcsak ő,
akárcsak ő, úgy nő kitért karokkal ég felé vagy a föld alá

(fény, árnyék, gyökerek; illetékvavarodás)

szintúgy vágja el magától köldöktelen gyermekét
egyszer volt (ott) hol nem volt

volt egyszer az Herzenwaldnak találomra irtása
meglelte, kimerte (az) ki merte

mértékét kalapáccsal a kőhöz verte
és felírta, az egyszervolt, sosemvolt szerelemért

mesebeli, sorsfordító énekét...

Ergo fenyőfa. Lassan, ráérősen
perceg a kamra mester-
gerendájában
a fenyőfaszú...

Szép. Tekergő kígyó;
körbe rohanó bélszél.

swimming with a woman – i.c.o.n.

a hal-gatag vízben
úszó szemek.
a copfba fogott haj
hosszú szoknyából
villanó bokapenge
megint és újabb
ér
vágás.

'Vigyél által a Dunán!'
Ne alatta, ne alatta.

az élet meszes malasztja taxiba száll
a címet mondja de nem hallom a zajtól...

Elrugózok... meghajol
lábam, dörgő taps a
kulisszák mögött
a kuligák megisszák
a részem nézhetem
még innen fentről

dőlt vigyorral merészen

volt és lesz fordítva is úgy érzem
derekam merész líneát mutat
kidugva hátul a fertály
én most már a másét fognám

hm, az ecset – vonás
szívármányívet húz a vászonra
nicsak, nicsak: én vagyok a képeret

körbefonom, nem engedem

és nem számít már az sem, ha szórakoz velem.

Zágorec-Csuka Judit

Amikor eltávolodsz

amikor eltávolodsz
amikor csak befelé élhatsz
amikor már nem akarsz kitölteni
az űrt semmivel
amikor kihagyod magadat
a mából
amikor szakadozik a szál
a múlt és a jelen átvezető
alagútjain
amikor már csak állsz
a félig nyitott ajtók előtt
s történeti utáni
kategóriákba lépsz
amikor már csak
funkcionálisak lehetnek
a dolgaid nem nembeliek
s már nem elégtéged ki
mások elvárásait mert
már kielégíthetetlenek
a kirajzolt csatornákon
véget ért az utópia
leértékelődsz
mint a szellemi
futószalagon vergődő
ember

Útközben hozzám

Amikor eljössz hozzám,
kinyílnak a virágaim,
az eső is eláll, a madarak
megrázzák tollukat,
köszöntenek, tavaszodik
bennünk az idő.

Amikor eljössz hozzám,
elengedhetetlen világodban
járok, mint elalvó lányok
arcára nehezedő árnyak,
hegyeid közt állok.

Amikor eljössz hozzám,
kezedbe hullva
nyomodban járok,
hogymenki se lássson,
összecsukom előttem
a szárnyam.

Madonna-ikon

Szekeres Anitának

hogymindennek eljön
majd az ideje
Freud is tudhatta, hogy van szerelem,
de elhallgatta, eltakarta a libidóval,
romlandó a test
romlandó a lélek is
ahol létezik Faust
ott Menfisto is létezik
utak vannak
és vannak csodák is
Michelangelo Pietája a
Madonna szeplőtelen fogantatott
Jézus Munkácsy Golgotáján
Keresztre feszítetett
hogymindennek eljön az ideje
és el is megy
ad és vesz
vet és arat
ne engedd hogy
mások építsék
az arcodat
egy irreverzibilis
folyamat
a te utad
a te utazásod
majd mindennek eljön
majd az ideje